USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Tomáše Langáška a JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobkyně: **Ing. J. H.**, žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy,** se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 1. 2018, č. j. MHMP 1684515/2017, v řízení o námitce podjatosti soudců 9. senátu Městského soudu v Praze JUDr. Naděždy Řehákové, JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Martina Lachmanna vznesené žalobkyní ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 9 A 81/2018,

takto:

Soudci 9. senátu Městského soudu v Praze JUDr. Naděžda Řeháková, JUDr. Ivanka Havlíková a Mgr. Martin Lachmann **nejsou** vyloučeni z projednávání a rozhodování věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 9 A 81/2018.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) v podání ze dne 4. 6. 2018 uplatnila námitku podjatosti proti soudcům 9. senátu Městského soudu v Praze JUDr. Naděždě Řehákové, JUDr. Ivance Havlíkové a Mgr. Martinu Lachmannovi, kteří mají na základě rozvrhu práce projednat a rozhodnout věc vedenou u tohoto soudu pod sp. zn. 9 A 81/2018.

[2] Námitku podjatosti stěžovatelka odůvodňuje tím, že její věc opětovně napadla do 9. senátu, který vede jiné řízení ve věci nepřijetí jejího syna do školky, přičemž toto řízení je přerušeno. Stěžovatelka namítala, že přerušení předchozího řízení je nesprávné, neboť vychází z rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 4, které je protiprávní. Dalšími nezákonnostmi je ostatně stiženo celé řízení před Obvodním soudem pro Prahu 4.

[3] Věc byla v souladu s ustanovením § 8 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), předložena k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu.

[4] Soudci 9. senátu Městského soudu v Praze JUDr. Naděžda Řeháková, JUDr. Ivanka Havlíková a Mgr. Martin Lachmann se k návrhu na vyloučení vyjádřili tak, že nemají žádný vztah k projednávané věci ani k účastníkům řízení. Nejsou jim známy žádné

skutečnosti a okolnosti, které by mohly založit pochybnosti o jejich nepodjatosti při rozhodování ve věci.

[5] Podle ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. *„Soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučeni jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.“*

[6] Integrální součástí práva na spravedlivý proces tak, jak je vymezeno v ustanovení čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a v ustanovení čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, je garance toho, aby ve věci rozhodoval nezávislý a nestranný soudce. Nestrannost a nezaujatost soudce je jedním z hlavních předpokladů spravedlivého rozhodování a jednou z hlavních premis důvěry občanů a jiných subjektů práva v právo a právní stát (ustanovení čl. 1 odst. 1 Ústavy).

[7] Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v ustanovení § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (ustanovení čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak, jak zákon tuto příslušnost stanovil, je zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána soudu příslušnému a přikázána soudu, resp. soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen výjimečně a ze skutečně závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003 -16).

[8] Stěžovatelka námitku podjatosti soudců 9. senátu Městského soudu JUDr. Naděždy Řehákové, JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Martina Lachmanna založila na skutečnosti, že v minulosti témuž senátu byla přidělena jiná její věc, přičemž toto řízení bylo podle jejího názoru nezákonně přerušeno.

[9] Nejvyšší správní soud konstatuje, že nestrannost soudce se zkoumá jednak ze subjektivního a jednak z objektivního hlediska. Subjektivní kritérium vypovídá o osobním přesvědčení soudce v daném případě, objektivní naproti tomu svědčí o tom, zda soudce skýtá dostatečné záruky vylučující jakékoliv legitimní pochybnosti. V dané věci bylo subjektivní stanovisko stěžovatelky skutečně podnětem k tomu, aby se Nejvyšší správní soud podjatostí soudců JUDr. Naděždy Řehákové, JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Martina Lachmanna zabýval. Subjektivní náhled jmenovaných soudců, jak vyplývá z jejich vyjádření, svědčí o tom, že se za podjaté v souzené věci nepovažují.

[10] Z hlediska objektivního má při posuzování námitky podjatosti v této věci klíčový význam ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s., věta třetí, podle níž *„důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech“*. Uvedená námitka stěžovatelky nemůže být proto shledána důvodnou, neboť okolnost spočívající v postupu téhož senátu Městského soudu v Praze v jiné věci stěžovatelky vedené u jmenovaného soudu nemůže být důvodem pro jejich vyloučení. Jak Nejvyšší správní soud poznamenal v usnesení ze dne 22. 7. 2009, č. j. Nao

48/2009 – 162, „[d]*řívější rozhodování soudců, které se autoritativně vyslovilo k právům a povinnostem žalobkyně, nezpůsobuje jejich podjatost, jakkoli mohlo být pro žalobkyni nepříznivé. Právě v rozhodovací činnosti soudce se projevuje jeho nezávislost, a nesouhlas žalobkyně s právními závěry, které soudce dříve vyslovil, je při hodnocení otázek podjatosti nevýznamný. Zpochybňovat rozhodnutí soudu jistě lze; k tomu však slouží opravné prostředky (jsou-li přípustné), event. ústavní stížnost, nikoli námitka podjatosti*“. Z těchto důvodů nemůže tvrzení stěžovatelky, že soudci 9. senátu Městského soudu v Praze JUDr. Naděžda Řeháková, JUDr. Ivanka Havlíková a Mgr. Martin Lachmann rozhodli v jiné věci stěžovatelky podle jejího názoru nezákonně, pokud toto řízení přerušili, založit jakékoliv pochybnosti o jejich nepodjatosti v dané věci. Z ustanovení § 8 odst. 1 věta třetí s. ř. s. totiž vyplývá, že okolnosti spočívající v rozhodování jmenovaného soudce v jiných věcech nemohou být důvodem pro jejich vyloučení.

[11] Nejvyšší správní soud rovněž nesdílí výtky stěžovatelky, že by jmenovaní soudci manipulovali s nápadem věcí týkajících se stěžovatelky či její rodiny. V tomto směru je totiž nutné poukázat na rozvrh práce Městského soudu v Praze, z něhož vyplývá, jakým způsobem je věc přidělována do jednotlivých senátů. Toto přidělování přitom neprovádí jednotliví soudci. Pouhý nesouhlas stěžovatelky s přidělením její současné věci 9. senátu Městského soudu v Praze nemůže automaticky zakládat podjatost soudců tohoto senátu.

[12] Nejvyšší správní soud dále zkoumal poměr jmenovaných soudců k projednávané věci. Za poměr k věci se považuje přímý zájem soudce na projednávané věci, zejména zájem na jejím výsledku. Vyloučen by byl také soudce, který by získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním při jednání. Pochybnosti o nepodjatosti soudce pro jeho poměr k účastníkům či jejich zástupcům - kromě vztahů příbuzenských a obdobných vztahů - mohou vzniknout i tehdy, je-li soudcův vztah k účastníkům, případně zástupcům, přátelský či naopak zjevně nepřátelský.

[13] V projednávané věci však žádný z těchto důvodů ze spisového materiálu nebyl zjištěn. Nelze dovodit, že by soudci 9. senátu Městského soudu v Praze JUDr. Naděžda Řeháková, JUDr. Ivanka Havlíková a Mgr. Martin Lachmann stěžovatelku jakýmkoliv způsobem znevýhodňovali či poškozovali. Ani jmenovaní soudci si nejsou vědomi přímého poměru k věci nebo k účastníkovi, jak vyplývá z jejich vyjádření k námitce podjatosti. Jmenovaní soudci fakticky uvádí, že k projednávané věci ani k účastníkům žádný osobní vztah nemají a nejsou jim známy žádné okolnosti, které by je z projednávání a rozhodnutí věci vylučovaly.

[14] Vzhledem k tomu, že stěžovatelkou uvedené skutečnost nemohou být ve smyslu ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. důvodem pro vyloučení soudce, a jiné skutečnosti stěžovatelka netvrdí, rozhodl Nejvyšší správní soud, že soudci 9. senátu Městského soudu v Praze JUDr. Naděžda Řeháková, JUDr. Ivanka Havlíková a Mgr. Martin Lachmann nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodování této věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 9 A 81/2018.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. prosince 2018

Nao 276/2018

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu